

Reisverslag Oktober 2023

Deel 1

Op 11 oktober is Bas Doorduyn weer naar de Filipijnen gegaan voor de afbouw van de school te regelen én ook onze afspraak na te komen voor de nierdialyse in het ziekenhuis van Ormoc.

De vliegreis is erg vlot geweest vertrek Düsseldorf om 16.00 en ik stond de volgende dag voor 5 uur in Cebu bij de paspoortencontrole. Dat is in 18 uur even gebeurd. Bij de paspoortcontrole was schijnbaar weer wat nieuws want veel mensen werden teruggestuurd om bepaalde formulieren in te vullen. Wat wel weer vreemd was bij aankomst in Cebu we moesten allemaal onze boardingpas laten tonen en werden de tabs er afgehaald.

Ik begreep nog steeds niet wat voor formulieren er ingevuld moesten worden maar ik zal het wel gaan merken. Paspoort ging onder de scan en ik moest me bril afzetten nog even op de foto en een stempel in mijn paspoort en ik was er door.

Ik blij want al dat gezeur waar niemand wat aan heeft dus ik vrolijk naar de bagageband om me koffer op te pakken ja er

Kwamen vele koffers langs maar niet die van mij ik dacht toch maar even wachten totdat geen koffers meer kwamen en band werd stopgezet. Iedereen was weg en de Porters gingen ook weg. Toen was de vrolijkheid bij mij ook weg. Er kwam even later een porter naar me toe en die vroeg wat ik daar stond te wachten Gewoon mijn koffer is er nog niet en hij nam me mee naar een hele andere hoek en daar stond iemand van de bewaking, een grondstewardess, de porter die me meegenomen had en mijn koffer. Dat werd een kleine vergadering is die koffer van u ja zei ik maar hoe komt die koffer hier. Heeft u alleen gereisd nee zei ik het vliegtuig zat vol maar ik kreeg in de gaten dat ik op moest gaan passen.

Want de bewaking werd ongerust dus toen moest ik me vliegticket laten zien en volgens de stewardess kwam ik alleen

Toen ik kreeg ik een uitleg waarom deze situatie was er was iemand die dacht dat zijn koffer was en die had hem van

de band gehaald en hem in de hoek gezet en een porter had dat gezien en die persoon in de gaten gehouden. Die pakte even later een andere koffer en liep daar mee weg. Die porter haalde er de bewaking bij en een grondstewardess, en die hebben mijn koffer meegenomen om te kijken of er nog iemand komt voor die koffer, toen was het zo voor elkaar en kreeg ik mijn koffer en kon ik eindelijk een taxi gaan zoeken. Ook weer een poosje wachten en ging ik naar de pier voor de nachtboot Daar werd ik opgevangen. Omdat mijn koffer nogal zwaar was werd deze aan boord 2 trappen hoog gebracht naar mijn hut en kon ik een poos slapen gaan.

Van slapen kwam niet zoveel want toen we onderweg waren werden we vergezeld door hevige onweersbuien en werd me uitgelegd dat het al 14 dagen zo was. Eindelijk om 4 uur in de morgen en naar het hotel een warme douche pakken en nog even een paar uur geslapen.

Toen een lekker ontbijt en daar kwam Erla onze rechterhand hierbinnen. Daar het hele programma de revue laten passeren en begreep ik van haar dat Lea (de teacher in charge de vrouw die de bouw moet leiden), samen met drie leraressen, nu al 96 kinderen aan het lesgeven zijn want dat moet ook doorgaan. Schijnt dat ze dat met de aannemer heeft afgesproken.

Maar goed Erla en ik wij hadden het programma klaar en er kon een behoorlijk deel vanuit het hotel geregeld worden. Erla heeft wel aangegeven dat ze volgend jaar wil stoppen met ons maar ze liet ons niet in de steek maar zal haar opvolger inwerken.

We moeten deze week daar ook over hebben maar daar kom ik later op terug hebben maar dan nu als laatste punt van bespreken het studiefonds: want dat moet op een gegeven toch helemaal van hier geregeld worden en wordt er gedacht aan mensen uit het onderwijs.

De volgende dag kwam Lea op bezoek dat was ook niet verkeerd maar halverwege werd het toch wel even gesproken dat niet alles is gegaan zoals afgesproken en toen werd het even minder plezierig. Aan het eind afgesproken dat ik woensdag naar Sambulawan kom en dan ter plaatse maar bekijken wat en hoe het allemaal afgewerkt zou worden. Het was voor mij toch al geen prettige dag want ik wakker

geworden en ik kon mijn nek niet meer bewegen eerst gedachte was dat ik een kou opgelopen had maar na het weekend een fysiotherapeut gekomen en die behoorlijk fors met me aan de gang gegaan is. Nadat die weg was dra de Lara gebeld en kom maar eens langs dan kijken we hier wel. Even later ik werd ik opgehaald en ben daar bij 2 artsen geweest en die dachten ook aan kou dus moet de fysio maar even doorgaan. Daar zijn we iedere morgen mee bezig. Nu komt ze morgen nog en dan moet het over zijn. Zij gelooft er in maar ik heb mijn twijfels er nog over maar het gaat vooruit en de pijnstillers werken ook goed. Waar ik hoofdpijn van krijg is het internet dat werkt meer niet als wel ik ben dan ook benieuwd of dit lukt, zo niet dan moeten we maar kijken hoe we dit weg krijgen.

Heb wel met Dra de Lara duidelijk afspraken gemaakt over ons aandeel in het geheel mbt de Nierdialyse. Volgens haar loopt het prima ook de gouverneur is zeer positief. Wel moeten er volgens de regels nog iets bijgebouwd worden om de apparatuur te reinigen alsmede personeel opgeleid moet worden. Er moet een arts komen die er voor opgeleid is en een aantal verpleegkundigen en onderhoudsmensen maar dat wordt geregeld.

En toen gisteren naar Tumamak naar de technische school Daar heeft men nu ook de mondelinge goedkeuring gekregen voor de automobiele afdeling alleen moet men daar betere leraren krijgen want daar waren de mensen van tesda (overheidsinstantie) niet tevreden over. Maar daar wordt in voorzien en toen naar de highschool in Sambulawan Daar waren twee heren één die ik al eerder ontmoet heb en een uit Manilla van het departement van onderwijs en de andere kwam van het provinciale departement van onderwijs nou die hadden nogal wat opmerkingen maar zo als overal vang je meer vliegen met stroop dan met azijn en zo ging het hier ook maar aan het eind van de discussies had Lea beide heren precies waar zij die hebben wil. Er moet nog wel van alles gebeuren maar ze staan oogluikend toe dat er vanaf nu les gegeven mag worden. Alles bijeen wat groot werk aangaat is er plafonds op maken een watertank maken en alles moet binnen en buiten geschilderd

worden. Dit hadden wij allemaal al geregeld en denken die mensen dat het maar heel goed was dat ze gekomen waren.

Nadat die weg waren nog even nagebabbeld wij ook richting hotel gegaan.